

Právní úprava mezinárodního obchodu ohroženými druhy živočichů a rostlin

Diplomantka: Soňa Šindlerová

Předložená diplomová práce se zabývá tématem, které patří v oblasti ochrany životního prostředí, resp. přírody, k nejzajímavějším a z hlediska veřejnosti nejatraktivnějším. Zároveň se jedná o problematiku, která přes svou relativně dlouhou historii neztrácí nic na své aktuálnosti, spíše naopak: jak autorka správně připomíná v úvodu práce, představuje ilegální obchod s ohroženými druhy živočichů a rostlin jednu z nejzávažnějších hrozeb pro světovou biodiverzitu a zároveň jeden z nejvýznamnějších typů mezinárodní kriminality.

Práce se člení na devět částí, v nichž jsou však zahrnuty úvod, závěr, seznam použité literatury a přílohy; jádrem jsou tedy části dvě až šest věnované postupně věcným souvislostem nelegálního obchodu, právní úpravě na úrovni mezinárodní, komunitární a české národní a souvisejícím otázkám trestněprávním. Celkově autorka prokázala dobrou znalost problematiky, práci však lze vytknout i řadu nedostatků, jak formálního, tak obsahového charakteru.

Z hlediska formálního bych práci vytkla absenci anglických názvů institucí a mezinárodních dokumentů, a to jak v samotném textu práce, tak především v seznamu zkratk, z nichž řada je právě z anglických názvů odvozena. V úvodu práce používá autorka někdy výrazy či formulace nevhodné z hlediska stylu vyžadovaného pro vědeckou práci („*kontraband*“ na str. 5, „*[j]ejich maso však končí v žaludcích Japonců*“ na str. 7). Přestože se s největší pravděpodobností jedná o překlep, nemohu si také odpustit poznámku, že jeseter rozhodně nepatří mezi plazy (str. 2). Bylo také vhodné více diverzifikovat citovanou literaturu. Naopak lze ocenit dobrou grafickou úpravu práce.

K celkovému pojetí práce nemám závažnější připomínky. Autorka na úvod vhodně zařazuje kapitolu věnovanou věcným souvislostem problematiky a následně poměrně komplexním způsobem rozebírá existující právní úpravu na všech třech relevantních úrovních. Drobnou výhradu bych měla k části věnované výstavě „Pašovaná radost“ (vhodnější by se mi jevil tuto velmi významnou akci připomenout v poznámce pod čarou či v příloze) a dále k zařazení výkladu Bonnské úmluvy a Úmluvy o biologické rozmanitosti, kde není zřejmá souvislost s problematikou obchodování s ohroženými druhy živočichů a rostlin. Naopak závažnější výhrady bych měla k některým konkrétním tvrzením autorky, která považují minimálně za zjednodušující a nepřesná (směšování pozice Japonska a Norska k moratoriu vyhlášenému Mezinárodní úmluvou o regulaci velrybářství na str. 7, směšování příloh Bonnské úmluvy a Úmluvy CITES na str. 23 či prohlášení, že rozhodnutí ESD „*nejsou formálně závazná*“ na str. 26). Ocenit lze naproti tomu zařazení výkladu o připravované novele zákona č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy.

Přes výše uvedené výhrady oponovaná práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce na Právnické fakultě Univerzity Karlovy, a proto ji **doporučuji** k ústní obhajobě. V jejím rámci budou diskutovány následující otázky:

1. Za jakých podmínek lze povolit dovoz exempláře některého z mořských druhů zapsaných v přílohách I-III Úmluvy CITES uloveného na volném moři?
2. V závěru práce autorka uvádí, že „*[s]ignatáři Úmluvy CITES by měli zodpovědně přijmout závazek, že budou chránit lokality přirozených stanovišť chráněných druhů...*“. Nebylo by takové rozšíření povinností smluvních stran nad rámec účelu úmluvy a potenciálně kontraproduktivní?

V Praze dne 19. září 2008

JUDr. Karolina Žákovská, Ph.D.